

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα

Τηλ.: 213 1604548

Fax: 213 1604567

Καλλιθέα, 22/03/2016

Αριθμός απόφασης: 39

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α'/26.7.2013), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν από 17/10/2015 (ν.4337/2015 - ΦΕΚ Α' 129/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.8.2014).

2. Τις διατάξεις της με αρ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β'/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/30.1.2015 (Φ.Ε.Κ. 239/Β'/17.2.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.

6.Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

7. Την υπ' αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.4.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

8. Την ΠΟΛ. 1144/3.07.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».

9. Την υπ' αριθ. «.....» πράξη της Δ.Ο.Υ. «.....» για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....», καθώς και σε βάρος μεταξύ άλλων του «.....», ως Ταμία αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

10. Την από «.....» Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. «.....», σχετικά με τον ως άνω Συνεταιρισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

11. Την από «.....» ενδικοφανή προσφυγή του «.....», με τα συνημμένα σε αυτή, που μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. «.....» με το υπ' αριθ. «.....» διαβιβαστικό κατά της υπ' αριθ. «.....» πράξης της ως άνω ελεγκτικής αρχής για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, καθώς και του από «.....» συμπληρωματικού υπομνήματος.

12. Την από «.....» εικόνα της ως άνω εταιρείας από το σύστημα TAXIS.

13. Τις από «.....» απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

14. Την από «.....» εισήγηση του Τμήματος Β2 της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επί της από «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. «.....» και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο αιτών, με την υπό κρίση προσφυγή και για τους λόγους που επικαλείται σ' αυτή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. «.....» πράξης της Δ.Ο.Υ. «.....» για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του, που επιβλήθηκαν βάσει της από «.....» Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, της Δ.Ο.Υ. «.....».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύουν, ορίζεται ότι για πράξεις που εκδίδονται από 1.1.2014: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, οριζόταν ότι σε περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των 300.000 ευρώ, μπορεί, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου να επιβάλλει προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 6 του ως άνω άρθρου και νόμου ορίζεται ότι τα ως άνω μέτρα επιβάλλονται σε βάρος των ομορρύθμων εταίρων προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 και κατά την τέλεση αυτής στην περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης φοροδιαφυγής των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της παρ. 1 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, εξειδικεύονται τα πρόσωπα της παραγράφου 6 του ως άνω άρθρου και νόμου και ειδικότερα στην περ. (δ) ορίζεται: «Για τους συνεταιρισμούς και ενώσεις αυτών στους προέδρους, στους αντιπροέδρους, στους γραμματείς, στους ταμίες, ως και εν γένει σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο είτε άμεσα από τον νόμο είτε από ιδιωτική βούληση είτε με δικαστική απόφαση είτε από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτών».

Επειδή, οι τρεις πρώτοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί μη ύπαρξης ευθύνης του Συνεταιρισμού για μη απόδοση φόρων, πλημμελούς αιτιολογίας της έκθεσης ελέγχου και παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου για τις ελεγχόμενες χρήσεις

δεν εμπίπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και αλυσιτελώς προβάλλονται, καθόσον δεν αποτελούν στοιχείο κρίσης της παρούσας προσφυγής, αφού δεν θίγουν το κύρος των διασφαλιστικών μέτρων, αλλά το κύρος των πράξεων επιβολής προστίμου και καταλογισμού του φόρου, που θα μπορούσαν να προσβληθούν αυτοτελώς με χωριστή ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, ο τέταρτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παράβασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης είναι απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, διότι με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999) ορίζεται ότι: « Αν η λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει ...».

Με βάση τα προαναφερθέντα και με σκοπό την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, παρασχέθηκαν οδηγίες με την ΠΟΛ 1103/20.4.2012 Εγκύκλιο της Διεύθυνσης Παρακολούθησης Νομικών Υποθέσεων Ελέγχου και Αναγκαστικής Είσπραξης, σύμφωνα με την οποία: «...Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται εξαιρετικά και έχουν προληπτικό και επείγοντα χαρακτήρα, ως εκ τούτου, εξαιρούνται της τήρησης του τύπου της προηγούμενης ακρόασης των φορολογουμένων, ενόψει του σκοπού της εν λόγω διάταξης, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ούτως ώστε να δεσμευθούν οι λογαριασμοί και οι καταθέσεις καθώς και εν γένει τα περιουσιακά στοιχεία του υπόχρεου μέχρι εκδόσεως των σχετικών τίτλων βεβαίωσης. Η προηγούμενη κλήση των προσώπων αυτών, θα ματαίωνε το σκοπό του νόμου, ο οποίος έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και θα έθετε σε κίνδυνο τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις ... η αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων φορολογική αρχή οφείλει να επιδίδει με απόδειξη στον υπόχρεο, σε βάρος του οποίου εφάρμοσε τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, κλήση προς επιγενόμενη ακρόαση για τις διαπιστώσεις που καταγράφηκαν στην Ειδική Έκθεση ελέγχου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων».

Στη προκειμένη περίπτωση, η Δ.Ο.Υ. «.....» ορθώς ακολούθησε την διαδικασία της επιγενόμενης ακρόασης όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθ. «.....» συνημμένη κλήση προς ακρόαση, η οποία επιδόθηκε στον Πρόεδρο του συνεταιρισμού στις «.....» καθώς και στον προσφεύγοντα, ο οποίος μάλιστα ανταποκρίθηκε στην ανωτέρω κλήση υποβάλλοντας σχετικό υπόμνημα στην Δ.Ο.Υ «.....».

Επειδή, ο πέμπτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας λόγω εφαρμογής των διασφαλιστικών μέτρων σε ολόκληρη την περιουσία του καθώς και λόγω, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΚ, της άρρηκτης σύνδεσης της φύσης των παραβάσεων με την λήψη μέτρων όπως η συντηρητική κατάσχεση, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθ' όσον ο νομοθέτης στην παρ. 1 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 διαχωρίζει την συντηρητική κατάσχεση ως μέτρο διασφάλισης των οφειλών του Δημοσίου, για την οποία θέτει ως προϋπόθεση εφαρμογής της την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου του άρθρου 45 του Κώδικα, από τα διασφαλιστικά μέτρα της παρ. 5 του ίδιου άρθρου και νόμου.

Τα εν λόγω μέτρα έχουν άμεσο και επείγοντα χαρακτήρα και μπορούν να εφαρμοστούν βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την διαπίστωση των παραβάσεων της φοροδιαφυγής, ακόμη και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του ελέγχου και δεν έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις.

Επιπροσθέτως, η επικαλούμενη εκ μέρους του «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος έγκειται στην εξασφάλιση της διατήρησης των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να καταστεί δυνατή η ικανοποίηση των φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου κατ' αυτού, προτού αυτός προλάβει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89, ΣτΕ 2297/2015).

Επίσης, από το κείμενο της διάταξης προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι ο προσφεύγων έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών του, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται στους φορολογούμενους – παραβάτες, σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων σε βάρος τους, περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν στην οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επιπροσθέτως, όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, η εφαρμογή των μέτρων συνδέεται άρρηκτα με την διαπίστωση παραβάσεων φοροδιαφυγής, έτσι όπως αυτές ορίζονται στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ, δηλαδή με παραβάσεις που σχετίζονται με την φορολογία του ΦΠΑ, οι οποίες, όπως ήδη έγινε γνωστό, δεν αμφισβητήθηκαν από τον Συνεταιρισμό με ενδικοφανή προσφυγή κατά των καταλογιστικών πράξεων, μολονότι τα ποσά φόρων και προστίμων που προέκυψαν έχουν ήδη οριστικοποιηθεί.

Επειδή, ο έκτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί πλημμελούς εφαρμογής της ΠΟΛ 1038/2015 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων λόγω μη εξαίρεσης από την δέσμευση των ανέγκλητων τραπεζικών λογαριασμών που τηρεί ο Συνεταιρισμός και αφορούν είσπραξη ΦΠΑ, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι βασίζεται σε λάθος ερμηνεία της περ. ε', της παρ. 2 του άρθρου 3 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015, καθ' όσον το εν λόγω άρθρο αναφέρεται σε περιπτώσεις (μία εξ αυτών είναι και αυτή των ανέγκλητων λογαριασμών που τηρούν οι Συνεταιρισμοί) μη εφαρμογής των μέτρων από τους κατά περίπτωση οριζόμενους από τις σχετικές ως άνω διατάξεις αποδέκτες προς ενέργεια της πράξης διασφάλισης, και όχι σε περιπτώσεις μη επιβολής των μέτρων από την Φορολογική Διοίκηση. Δηλαδή τα μέτρα επιβάλλονται κανονικά με την πράξη διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που εκδίδει η φορολογική αρχή, και στη συνέχεια το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα, στο οποίο τηρείται ο ανέγκλητος λογαριασμός, είναι υποχρεωμένο, βάσει της ανωτέρω απόφασης, να μην εφαρμόζει τις εν λόγω δεσμεύσεις σε αυτόν.

Επιπλέον, σημειώνουμε ότι δεν υφίσταται σύνδεση της επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση του ν. 4337/2015, με τα πρόσωπα που ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την απόδοση των οφειλομένων φόρων, έτσι όπως αυτά ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 115 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε και πλέον του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει.

Τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημόσιου της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, επιβάλλονται αποκλειστικά και μόνο στα πρόσωπα της παρ. 6 του ιδίου άρθρου και νόμου, έτσι όπως αυτά εξειδικεύονται στο άρθρο 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ανεξάρτητα εάν αυτά συμπίπτουν ή όχι με τα πρόσωπα του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 50 του ν. 4174/2013.

Επειδή, ο ισχυρισμός περί ανεπανόρθωτης βλάβης του Συνεταιρισμού δεν εμπίπτει στα πλαίσια εξέτασης της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, άλλα πάντως εξετάσθηκε και απερρίφθη στην ενδικοφανή προσφυγή που κατέθεσε το ίδιο το νομικό πρόσωπο, οπότε απαραδέκτως προβάλλεται εκ νέου.

Επειδή, ο έτερος ισχυρισμός που προβάλλεται στο από «.....» υπόμνημα που κατέθεσε ο προσφεύγων μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. περί εφαρμογής των μέτρων σε πρόσωπα που ήταν απλά μέλη του Συνεταιρισμού και δεν γνώριζαν τίποτα για την αποδιδόμενη παράβαση, καθώς και ότι αυτά εφαρμόστηκαν σε πρόσωπα που δεν συμμετείχαν στη διοίκηση κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, είναι απορριπτέος, καθ' όσον σύμφωνα με την διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και περ. (δ) του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αναφέρθηκαν και ανωτέρω, στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται φοροδιαφυγή των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55

αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ τα μέτρα εφαρμόζονται σε βάρος των προσώπων που έφεραν μία από τις ιδιότητες που κατονομάζονται στις εν λόγω διατάξεις από την τέλεση της παράβασης και εφεξής, ανεξάρτητα εάν μεταγενέστερα έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή.

Επειδή, ο τελευταίος ισχυρισμός που παρατίθεται στο υπόμνημα περί ανεπανόρθωτης βλάβης που θα υποστεί λόγω αδυναμίας ικανοποίησης των πιστωτικών προϊόντων που έχει λάβει, μονομερούς καταγγελίας των δανείων του από την Τράπεζα «.....», καθώς και της δεσμεύσεως των εσόδων από επιδοτήσεις που λαμβάνει, αυτός πρέπει να απορριφθεί διότι, όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, η δέσμευση που συνεπάγεται η εφαρμογή των διασφαλιστικών μέτρων αφορά αποκλειστικά και μόνο το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων και λογαριασμών, ενώ το υπόλοιπο πενήντα τοις εκατό (50%) παραμένει αδέσμευτο, επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του ΓΓΔΕ, όπως ισχύει, δεν δεσμεύονται ποσά μισθών, συντάξεων, επιδομάτων, ασφαλιστικών εισφορών κλπ.

Επειδή, εν τέλει, τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου εφαρμόστηκαν σε βάρος όλων των μελών του Δ.Σ., διότι αφενός μεν κάποιοι από αυτούς έφεραν τις ιδιότητες που αναφέρονται στην περ. (γ) του άρθρου 2 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του ΓΓΔΕ, όπως ισχύει, αφετέρου δε σύμφωνα με το άρθρο 25 του καταστατικού του συνεταιρισμού, το Δ.Σ., στο σύνολό του, εκπροσωπεί αυτόν δικαστικά και εξώδικα και αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν τη διοίκηση, τη διαχείριση της περιουσίας και των υποθέσεων του και γενικά την λειτουργία του Συνεταιρισμού για την επίτευξη του σκοπού του.

Επομένως, όλα τα μέλη του Δ.Σ., ανεξαρτήτως της ιδιότητας τους ήταν εντεταλμένα από το καταστατικό του Συνεταιρισμού στη διοίκηση, διαχείριση ή εκπροσώπηση αυτού.

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την υπ' αριθ. «.....» πράξη της Δ.Ο.Υ. «.....», σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, σε βάρος του «.....», ως Ταμία του Αγροτικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....», εξακολουθούν να υφίστανται, και δεδομένου ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3 και 6 της ΠΟΛ. 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, όπου ορίζονται αντίστοιχα οι περιπτώσεις μη εφαρμογής καθώς και οι περιπτώσεις ολικής ή μερικής άρσης των διασφαλιστικών μέτρων,

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την ενδικοφανή προσφυγή του «.....», με Α.Φ.Μ.: «.....», κατοίκου: «.....» - Αιγίνιο Πιερίας, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. «.....», αντικείμενο εργασιών: «.....», για την ακύρωση της υπ' αριθ. «.....» πράξης της Δ.Ο.Υ. «.....», με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, ως Ταμία του Αγροτικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία «.....» (Α.Φ.Μ.: «.....»), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).